Καλό θέατρο με απλά υλικά

Miklos Lazlo: *Το μαγαζάκι της γωνίας*, θέατρο «Ακάδημος» 2002

Μια χαριτωμένη και τρυφερή comédie αρκεί για να φανεί ότι το καλό θέατρο μπορεί να γίνει και με απλά υλικά, αρκεί αυτά να χρησιμοποιούνται σωστά και χωρίς ψιμύθια.

Στον ανακαινισμένο «Ακάδημο» πνέει άλλος αέρας. Και δεν είναι μόνο η νέα εσωτερική διακόσμηση και διαρρύθμιση του χώρου, αλλά κυρίως η απομάκρυνση από την prêt à porter φαρσοκωμωδία και η στροφή προς έργα ποιοτικά. Εάν όντως πρόκειται για μια νέα αφετηρία, τότε η επιλογή του *Μαγαζιού στη γωνία* είναι πολύ επιτυχημένη.

Το έργο είναι πολύ γνωστό για να χρειαστεί συστάσεις, αλλά έχει μια μικρή ιστορία που αξίζει να θυμηθούμε. Γράφεται από τον Lazlo στην Ουγγαρία το 1937 υπό τον τίτλο *Το αρωματοπωλείο*. Ο συγγραφέας γίνεται ευρύτερα γνωστός, έρχεται στην Αμερική και το έργο του διασκευάζεται για τον κινηματογράφο σημειώνοντας τεράστια επιτυχία. Πρόκειται για το *The shop around the corner*, που θα γνωρίσει στη συνέχεια αρκετές διασκευές— με πιο πρόσφατη το *Έχετε μήνυμα στον υπολογιστή σας* (1998).

Ο σκηνοθέτης Στέφανος Κοτσίκος στη διασκευή των Evelyn Fallot και Jean-Jacques Zilbermann, σε μετάφραση, ρέουσα και προσεκτική, του ιδίου και του Γιώργου Βούρου, κατάφερε να αναδείξει τη δραματουργική ψίχα και τους καλοδουλεμένους ρόλους του έργου. Είναι χαρακτηριστικό ότι, μολονότι η παράσταση δεν διαρκεί πολύ, παρουσιάζονται με την αρμόζουσα στον καθένα ενάργεια όλοι οι χαρακτήρες και εκδιπλώνονται καθαρά οι μεταξύ τους σχέσεις.

Η ικανότητα του σκηνοθέτη φαίνεται και από το αν μπορεί να κάνει τον κάθε ηθοποιό του να δώσει ό,τι καλύτερο έχει στον ρόλο του, και ο Κοτσίκος πέτυχε μιαν αρμονική σύγκλιση όλων των ηθοποιών του. Ο Σπύρος Σταυρινίδης έδωσε με πειστικότητα έναν δύστροπο και φοβισμένο Μάτουτσεκ, η Μαίρη Νάνου τη σεμνή και μετρημένη Φλόρα, στο ταμείο του βιβλιοπωλείου και ο Μιχάλης Αλικάκος την υποκριτική καρικατούρα του ασπάλακα και βουλιμικού υπαλλήλου. Σε έναν ακόμα πετυχημένο ρόλο της, η Ντίνα Μιχαηλίδη έπλασε τη γλυκιά πωλήτρια Κλάρα. Πολύ καλή και η παρουσία του Μανώλη Ιωνά στον ρόλο του Πέπι, όπως και του Κωνσταντίνου Φλωκατούλα στην απόδοση του φτωχού και πιστού Πίροβιτς. Ο Σπύρος Παπαδόπουλος βρέθηκε στο στοιχείο του και έπαιξε με άνεση και σπιρτάδα.

Τα κοστούμια εποχής έδωσαν το χρονικό σήμα και το περιστρεφόμενο σκηνικό της Χριστίνας Κωστέα διευκόλυνε τις αλλαγές στον χώρο. Εύστοχες και οι μουσικές γέφυρες του Στέφανου Κορκολή. Το έντυπο πρόγραμμα της παράστασης, φτωχό σε περιεχόμενο και πλούσιο σε διαφημίσεις.

Μετρό τχ. 85, Δεκέμβριος 2002